

fik, ogsaa her i Tinget. Vi hørte endog det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) sige, at han var glad for det nuværende Ministerium, ganske vist af den Grund, at han frygtede for, at vi ellers skulde komme tilbage til noget tidligere. Det var da en relativ Glæde. Men Regeringen fik heroppe dog en virkelig venlig og god Modtagelse. Landstinget, havde jeg Indtryk af, var rede til at forhandle de rent saglige Ting, som Regeringen forelagde, og det var, fordi man ventede, at den vilde holde sig til Udrensningen og Administrationen. Nu svinger man om, nu vil man en Kamp. Men saa vil jeg sige til den højtærede Konseilspræsident, der ganske vist har slaaet paa sin Ungdom og sagt, at han har Aarene for sig: Er det forsvarligt i dette Øjeblik at kaste Landet ind i denne Kamp, naar Regeringen selv staar, hvad Tallet angaar, med et forholdsvist lille Parti i Folketinget? Trænger vort Land ikke snarere til at blive administreret, det, som Regeringen begyndte med, og som den gav Løfte om, at nu skulde vi se at komme ind i en lidt roligere Tilstand efter alt det, der var passeret navnlig i de sidste Aar, søge at holde lidt op i alt Fald med det raske Tempo, der havde været i vor Lovgivning? Nu skal ogsaa det Haab briste om, at vi skulde falde lidt til Ro. Vi skulle ud i en Kamp, om hvilken den højtærede Minister selv i Dag har sagt, at den sandsynligvis vil vare Aar. Med andre Ord, det Administrationsarbejde, som i Virkeligheden er godt begyndt af den nuværende Regering, skal lægges øde. Vi skulle ud i Kamp og med det for Øje, at den ganske sikkert vil vare længe. Det er sikkert, at det, som er smaat, kan vokse sig stort, men det er et Spørgsmaal, om den Kultur ikke bliver Landet for kostbar, naar den skal vindes ved mange, mange Aars Kamp.

Stilling: Det er kun en kort Bemærkning til den højtærede Handelsminister, som jeg ønsker at gøre. Det var en beklagelig Meddelelse, der kom om Udnævnelsen af de edsvorne Revisorer. Den forundrede mig, naar jeg har hørt Konseilspræsidenten sige, at Regeringen vil loyalt gennemføre Lovene. Den daværende Handelsminister udtalte i forrige Samling — det findes i Landstingstidenden, Sp. 1414 —, og jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse det — følgende: „Meningen var jo, at vi skulde have Revisorer ansatte over hele Landet. Jeg

saa helst, at enhver By eller større Kreds fik sin Revisor, og man maa jo gaa ud fra, at der overalt findes kvalificerede Folk, som Ministeriet uden Betænkelighed kan ansætte. Hvis ikke, saa antager jeg, at en eller anden Københavner maaske kunde se sin Fordel ved at nedsætte sig i en saadan Provinsby. Det skulde være saaledes, at der findes Revisorer overalt, og i saa Tilfælde mener jeg, det vil være rigtigt, at Domstolene ere forpligtede til at benytte Revisoren paa det paagældende Sted i Stedet for at kunne henvende sig til en maaske endnu større Autoritet i København“. Ministeren fortsatte: „Ellers vil Forholdet let blive forrykket“ o. s. v. Medens saaledes den daværende Minister erkendte, at der skal være Revisorer over hele Landet, og at der findes Folk dertil over hele Landet, saa siger den højtærede nuværende Minister, at han mangler Menneskemateriale til disse Stillinger. Jeg gad spørge den højtærede Minister, hvor han ved det fra, at der ikke over hele Landet — ikke blot i København — skulde findes dygtige og kyndige Mænd indenfor Handelsstanden eller Bankverdenen, der egnede sig til at være Revisorer. Den højtærede Minister siger, at det gælder om, at de faa en ordentlig Indtægt, og at de kunne komme til at staa som selvstændige Mænd. Ja, det er en Selvfølge, at det er saadanne Mænd, der skulle være Revisorer. Men det kan dog ikke være Meningen at udnævne nogle faa Revisorer, der saa med en Stab af uansvarlige Medhjælpere skulle revidere Bankers, Sparekassers, Brugsforeningers Regnskaber, og det er absolut i Modstrid med Lovens § 3, hvor der siges det modsatte. Jeg mener, at den højtærede Minister er aldeles uberettiget til paa denne Maade at omgaa Loven, og at det i alt Fald har ikke været Forudsætningen for Landstinget, da det gik med til Loven i den Form, den har. Hvis det er Meningen at udnævne nogle faa Revisorer for hele Landet, kan den højtærede Minister godt beholde sine Revisorer for sig selv, for saa bliver der ingen til at revidere, saaledes som Erhvervslivet fordrer det. Det er ikke nogen loyal Gennemførelse af en vedtagen Lov, og det vil Rigsdagen — det skal nok vise sig — heller ikke finde sig i.

Til den højtærede Ministers andre Bemærkninger om, at en enkelt By ikke kunde forlange andre Principper gennemførte end de, der nu en Gang ere vedtagne, vil jeg svare, at det er Principper, som Kommunerne hele Landet over ikke